

148

UCHWAŁA Nr 126 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lipca 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 9, poz. 46) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się kierownikom urzędów stanu cywilnego i ich zastępcom ekwiwalent w wysokości 4.000 zł na okres dwóch lat.”;

2) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na pokrycie kosztów ubioru określonego w ust. 1 przyznaje się pracownikom ekwiwalent w wysokości 3.500 zł na okres dwóch lat. Do tych pracowników mają zastosowanie przepisy § 4 ust. 3 i 4.”;

3) w § 6 w ust. 1 w pkt 2 tabela otrzymuje brzmienie:

Liczba czynności uroczystych będąca podstawą przyznania dodatku	Wysokość dodatku w złotych	
	kierownicy urzędów stanu cywilnego i ich zastępcy	pozostali pracownicy urzędów stanu cywilnego
do 5	200	100
6 do 10	400	200
11 do 20	600	300
21 do 30	1.000	500
powyżej 30	1.200	600

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

149

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 czerwca 1981 r.

w sprawie rachunków bankowych dla cudzoziemców dewizowych, prowadzonych w walutach wymiennalnych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133), § 4 uchwały nr 107 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1980 r. w sprawie oprocentowania wkładów oszczędnościowych ludności na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 155) oraz § 2 ust. 3 i 4 uchwały nr 98 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1977 r. w sprawie oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się cudzoziemcom dewizowym na posiadanie w polskich bankach oprocentowanych rachunków bankowych, prowadzonych w walutach wymiennalnych, zwanych dalej rachunkami „C”.

2. Na rachunki „C” mogą być wpłacane waluty wymiennalne, określone przez Narodowy Bank Polski.

3. Rachunki „C” prowadzi się w jednej z walut wymiennalnych, ustalonej przez posiadacza rachunku, zwanej dalej „walutą rachunku”.

4. Rachunki „C” są prowadzone przez Narodowy Bank Polski, Bank Handlowy w Warszawie S.A. i Bank Polska Kasa Opieki S.A. jako rachunki płatne na każde żądanie i rachunki terminowe.

§ 2. Na rachunki „C” mogą być wpłacane waluty wymiennalne pochodzące:

1) z realizacji zagranicznych przekazów bankowych i pocztowych, czeków imiennych i na okaziciela, czeków podróżniczych, weksli oraz akredytyw pieniężnych,

2) z wpłat w kraju kwot przywiezionych z zagranicy do wysokości sum uwidocznionych w deklaracji dewizowej, potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny,

3) z rachunków walutowych cudzoziemców dewizowych i spółek o kapitale mieszanym prowadzących działalność gospodarczą na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz z ich rachunków złotych, do wysokości środków przewidzianych do transferu za granicę na podstawie odrębnych przepisów,

4) z realizacji w kraju dyspozycji krajowców dewizowych w wykonaniu umów zawartych przez te osoby z posiadaczem rachunku, z zachowaniem polskich przepisów dewizowych, w tym także umów w zakresie obrotu towarowego z zagranicą i usług związanych z tym obrotem,

5) z realizacji przelewów z rachunków „C” innych cudzoziemców dewizowych,

6) z realizacji przelewów z rachunków „W” prowadzonych w walutach wymiennalnych dla pracowników placówek obcych w Polsce.

§ 3. 1. Z rachunków „C” mogą być w walucie wymiennalnej dokonywane bez osobnego zezwolenia dewizowego:

1) przekazy za granicę,

2) wypłaty na rzecz posiadacza rachunku lub z jego polecenia na rzecz innych cudzoziemców dewizowych, z prawem wywozu środków za granicę na podstawie